

Beadandó feladat

Készítette

Krigovszki Bálint

Programtervező Informatikus BSc.

Témavezető

Dr. Tómacs Tibor

egyetemi docens

EGER, 2022

Tartalomjegyzék

Bevezetés	3
1. Dromund Kaas	4
1.1. Kaas City	4
1.2. Scourge Nagyúr	5
1.3. A merénylet	7
2. Coruscant	11
2.1. Galaktikus Piac	11
2.2. Hallion	12
3. Feladatok	16
3.1. Feladatok összegyűjtve	16
3.1.1. Hivatkozások, lista, matematikai képlet	16
3.1.2. Programkód és definíció	17
Összegzés	19
Irodalomjegyzék	20

Bevezetés

Ezen a helyen az örökös sötétség uralkodik. Nincs nap, nincs hajnal, csak az éjszaka állandó feketesége. Fény nem származik máshonnan, csak az ezerfelé ágazó villámokból, amelyek szeszélyesen cikáznak a haragos felhők között. A nyomukban vad dörgések rázzák meg az égboltot, és sűrű, fagyos záporokat szabadítanak el. A vihar közeleg, és nincs menekvés. . .

Revan szeme felpattant, a rémálmában átélt rettegés immáron a harmadik éjszakán verte fel álmából.

Csendesen, mozdulatlanul feküdt, a bensőjére összpontosított, és hogy megnyugtassa hevesen dübörgő szívét, a Jedi-törvények első sorát ismételte magában: „Nincsenek érzések, csak a lelki béke létezik. . .” [1]

Még most is, két évvel azután, hogy visszanyerte az eredeti személyiségét, nehezen békítette össze a tükörben látott arcot azzal a férfival, aki ő volt, mielőtt a Jedi Tanács visszatérítette a világos oldalra.

Revan: a Jedi, a hős, az áruló, a hódító, a gonosztevő, a megmentő. Ő volt mindez, de ennél több is: eleven legenda, a mítosz és a folklór megtestesítője, örök híró történelmi személyiség. Es mégis, a tükörből egy teljesen hétköznapi férfi nézett vissza rá, aki már a harmadik éjszakát töltötte ébren.

1. fejezet

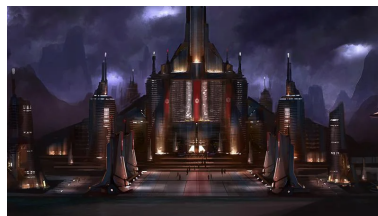
Dromund Kaas

1.1. Kaas City

Mialatt kiszállt a kompból, Scourge Nagyúr a fejére húzta köpenyének csuklyáját, hogy óvja arcát a szélről és záportól. Itt, a Dromund Kaason a viharok gyakorlatilag egymást érték. Sötét felhők takarták el a napot örökkön-örökké, értelmetlenné változtatva a nappal és az éjszaka kifejezéseket. Természetes világosság nem származott máshonnan, csak az égen átívelő, gyakori villámokból, viszont az úrkikötő és a közeli Kaas City lámpái elég fényt szolgáltatnak ahhoz, hogy a Nagyúr lássa, hová lép.

Az erős elektromos viharok voltak a fizikai megnyilvánulásai a sötét oldal energiáinak, amelyek áthatották az egész bolygót. Ezek vonzották ide a Sitheket ezer esztendővel ezelőtt, amikor a puszta fennmaradásuk is kétségesnek tűnt.

A Nagy Hipertéri Háborúban elszenvedett, megsemmisítő vereség után a Császár¹, aki valamivel korábban emelkedett fel a megmaradt Sithek megtépzott soraiból, elvezette megfogyatkozott híveit ide, a Galaxis mindentől távol eső zugába. A köztársasági seregek és a bosszúszomjas Jedik elől menekülve végül a köztársaságiak által feltérképezett úr határain túl, az ősi szülőbolygójukon telepedtek le.

1.1. ábra. Kaas City

Itt, biztonságosan elrejtőzve az ellenségeik elől, a Sithek elkezdtek újjáépíteni a Birodalmukat. A Császár irányította őket, a halhatatlan és szörnyű hatalmú megmentő, aki ezer éve uralkodott felettük. Az ő bölcs vezérletével felhagytak a barbár

---

¹ Tenebrae, a Sith Birodalom Császára.

ősök élvhajász életstílusával, és megteremtettek egy majdnem tökéletes társadalmat, amelyben a birodalmi katonaság működtette és ellenőrizte a mindennapi élet gyakorlatilag valamennyi mozzanatát. Gazdálkodók, gépészek, tanárok, szakácsok és takarítók – mindannyian részei lettek egy gigászi katonai gépezetnek, amelynek valamennyi apró alkatrészét alaposan kiképezték, hogy a lehető legnagyobb fegyelmezettséggel és hatékonysággal végezze a feladatait. Ennek eredményeként a Sithek egyik világot a másik után hódították meg a Galaxis felfedezetlen régióiban, mígnem a hatalmuk és befolyásuk utolérte, majd túlszárnyalta azt, amit a múltban élveztek.

Újabb villám lobbant az égen, egy pillanatra megvilágítva a Kaas City fölé magasodó fellegvárat. A rabszolgák és odaadó hívek által emelt építmény egyszerre szolgált palotaként, bevehetetlen erődként, valamint találkozóhelyként, ahol az uralkodó összeülhetett a Sötét Tanácsot² alkotó tizenkét válogatott Sith Nagyúrral és Úrnővel. [1, 2, 66. oldal]

1.2. Scourge Nagyúr

Egy évtizeddel korábban, amikor Scourge első ízben, még ifjú tanítványként megérkezett a Dromund Kaasra, megesküdött, hogy egy szép napon sétál egyet a citadella fényűző, zárt termeiben. És mégis, noha éveket töltött a város határában működő Akadémián, Sosem részesült ebben a kiváltságban. A legjobb tanítványok közé tartozott, az előjárói hamar felfigyeltek rá, mert mélyen áthatotta az Erő, és mert valósággal égett a tudásvágytól. Ám tanítványok nem nyertek bebocsátást a fellegvárba, annak titkait azoknak tartogatták, akik közvetlenül a Császárt és a Sötét Tanácsot szolgálták.

A sötét energiák hihetetlen erővel áradtak az építményből. Scourge az Akadémián töltött évei alatt mindvégig érzekelte a heves, sistergő erőket. Merített belőlük, majd a tudatával és a lelkével egyaránt összpontosítva átcsatornázta őket a testén, hogy életben maradjon a kegyetlen felkészülés alatt...

És most, majdnem kétévnyi távollét után Visszatért a Dromund Kaasra. A leszállópályán állva ismét megérezte a sötét oldalt a csontjaiban, azt a bizsergető izzást, amely bőségesen kárpótolta a szél és az eső miatti kellemetlenségekért. De most már nem egyszerű tanítványként érkezett ide, a Birodalom központjába, hanem teljes jogú Sith Nagyúrként.

Mindig is tudta, hogy egyszer eljön ez a nap. Annak idején remélte, hogy az Akadémia elvégzése után a Dromund Kaason fog állomásozni. Ezzel szemben elküldték a Birodalom határvidékére, hogy segítsen eltaposni néhány kisebb lázadást az újonnan meghódított bolygókon. Gyanította, hogy a felettesei valamilyen fajta büntetésnek szánták ezt a megbízatást. Valószínűleg az egyik instruktora, aki irigyelte az ő

---

² A Sith Birodalom vezető szerve.

képességeit, azt javasolta, hogy helyezzék a lehető legmesszebbre a Birodalom hatalmi központjától, hogy minél lassabban fejlődjön, és haladjon felfelé a ranglétrán.

A rosszakarói balszerencséjére Scourge nem igazolta az elméletet. Noha száműzték a Birodalom külső határainak civilizálatlan szektoraiba, sikerült jelentős hírnevet szereznie. A harci jártassága révén, és mert könyörtelenül hajszoa a lázadók vezéreit, felhívta magára néhány kiváló katonai vezér figyelmét. Most pedig, két évvel azután, hogy elhagyta az Akadémiát, újonnan felkent Sith Nagyúrként tért vissza a Dromund Kaasra. Ami ennél is fontosabb, Darth Nyriss hívta ide személyesen, a Sötét Tanács legrégebbi tagjainak egyike.

– Scourge Nagyúr! – kiáltotta egy futva közeledő alak. – Sechel vagyok! Üdvözlöm a Dromund Kaason! Örülök, hogy megérkezett!

– Hogy visszatért. . . – javította ki mogorván Scourge a férfit, aki időközben fél térdre ereszkedett előtte, és tisztelete jeléül fejet hajtott. – Nem most járok itt először.

Hozzá hasonlóan Sechel is viselte a csuklyáját, hogy védekezzen az eső ellen, de mialatt közeledett, Scourge meglátta a fickó vörös bőrét, illetve az álláról lecsüngő nyúlványokat. A beszédes jelekből tudta, hogy az idegen hozzá hasonlóan tiszta vérű Sith, de vele ellentétben alacsony, vézna nyomorult volt. A tudatát kiterjesztve érzékelte, hogy éppen csak pislákol benne az Erő, és a felismerés nyomán undorodva fintorgott.

A Birodalom lakosságának zömét alkotó emberektől eltérően a Sith-fajok, ha különböző mértékben is, de érzékelték az Erőt. Ez különböztette meg őket, ezért váltak a rendszer elitjévé, ez emelte ki őket a társadalom alsó rétegeiből. És ez volt az az örökség, amit elszántan védelmeztek.

Egy tiszta vérű személy, akit nem fűztek kapcsolatok az Erőhöz, maga volt a fürtelem. A szokások szerint egy efféle teremtmény nem érdemelte meg az életet. Az Akadémián töltött évek alatt Scourge Nagyúr találkozott néhány Sithtel, akiket feltűnően csekély mértékben hatott át az Erő. Különleges képességek híján magas rangú családjaik befolyására támaszkodva szereztek maguknak állást az Akadémián, mint alacsonyabb szintű szárnysegédek vagy hivatalnokok, vagyis olyan helyeken szolgáltak, ahol a fogyatékoságuk kevésbé tűnt fel. Ezeket az alakokat csakis a tiszta vérű származásuk mentette meg az alsó kasztoktól, és Scourge szemében alig voltak jobbak a rabszolgáknál, bár azt el kellett ismernie, hogy a tehetségesebbek néha hasznosnak bizonyultak.[3]

De még sosem találkozott a saját fajtájából olyannal, akit olyan gyenge szálak fűztek az Erőhöz, mint azt a férfit, aki most a lába előtt térdelt. Nyugtalanítónak találta a tényt, hogy Darth Nyriss egy ilyen hitvány senkit küldött elé. Sokkal látványosabb, sokkal lenyűgözőbb fogadtatásra számított.

1.3. A merénylet

Tágas udvarban landoltak, amelyet északról és délről magas kőfalak határoltak. A keleti oldal nyitott volt az utca felé, a nyugatit Darth Nyriss erődjének homlokzata zárta le. Az építmény számos vonásában a Császár palotájára emlékeztetett, bár természetesen jóval kisebb volt annál. Az építészeti hasonlóságok nem csupán az uralkodó iránti tiszteletadásról szóltak. Akár az ő fellekvára, úgy ez az épület is egyszerre szolgált Nyrissnek lakóhelyként és erődként, ahol baj esetén meghúzhatta magát. Úgy tervezték és építették, hogy egyszerre legyen díszes, lenyűgöző és könnyen védhető.

Magát az udvart féltucatnyi szobor díszítette. A talapzatuk szélessége elérte a három métert, a magasságuk az ötöt is meghaladta. A két legnagyobb a Sithek hagyományos köpenyét viselő, humanoid teremtményeket örökítette meg, egy férfit és egy nőt. A karjukat kissé maguk elé emelve, a tenyerüket felfelé fordítva álltak. A férfi arcát csuklya rejtette – szerte az egész Birodalomban így szokták ábrázolni a Császárt. A nő hátravetve viselte csuklyáját, hogy felfedje harcias vonásait. Scourge tudta, hogy ha a szobrász pontosan dolgozott, akkor ő ezt az arcot fogja látni, amikor első ízben megpillantja Darth Nyrisst.

A többi szobor absztrakt alkotás volt, de mindegyik magába foglalta Nyriss címerét, a tágas körbe zárt, négyágú csillagot. A talajt finom, fehér kavics borította. Körös-körül díszítő alakzatokat lehetett látni rajta, amelyeket egy más világokon nem létező, ritka zuzmóból alakítottak ki. Ez a növény különös módon élt és virult a Dromund Kaas örökös sötétjében, és halvány, lila fényt bocsátott ki, amely kísérteties derengésbe vonta az egész udvart. A kisméretű leszállópályától kiindulva keskeny, kövezett járda vezetett egészen az erőd főbejáratáig.

Sechel kiugrott a járműből, gyorsan megkerülte, és kinyitotta az ajtót az előkelő utasnak. Scourge kilépett a siklóból a jéghideg esőbe, amely ugyanolyan sűrűn zuhogott itt, mint a város másik oldalán.

– Erre parancsolj, Nagyuram! – hadarta Sechel, és elindult az épület felé.

Scourge a szolga nyomába szegődött, és mialatt átvágott az udvaron, mindvégig arra számított, hogy közeledtére a bejárat kinyílik. Aztán meglepetten tapasztalta, hogy a kétszárnyú kapu zárva maradt. Sechel nem hökkent meg, az ajtó mellé épített holokészülékhez lépett, és megnyomta a hívógombot.

A tenyérynyi lemez felett kéken villódzó fényalak jelent meg, egy körülbelül negyvenéves férfi háromdimenziós képmása. Az illető egyszerű, de elegáns egyenruhát viselt, melynek láttán Scourge megsejtette, hogy a férfi Nyriss személyi testőrségének parancsnoka.

– A vendégünk megérkezett, Murto! – jelentette Sechel a Nagyúr felé biccentve.

– Ellenőrizted a személyazonosságát? – érdeklődött a Murtoznak nevezett tisz.

– Te... te meg miről beszélsz? – hebegte ijedten Sechel.

– Honnan tudhatnánk, hogy ő az igazi Scourge Nagyúr?

A kérdés szemmel láthatóan teljesen megdöbbenetette a szolgát.

– Én nem... úgy értem... úgy tűnik... szóval...

– Nem engedem be, amíg nem kapok bizonyítékot – jelentette ki Murtog.

Sechel a válla felett visszanézett a Nagyúrra, az arcáról lerítt, hogy megalázva érzi magát, és hogy retteg. Aztán közelebb hajolt a holokészülékhez, és fojtott hangon folytatta:

– Ez teljesen felesleges. Túlléped a hatáskörödet!

– Én vagyok a biztonsági főnök – emlékeztette őt Murtog. – Éppen ezért bőven belül van a hatáskörömön. Adj öt percet, amíg ellenőrzöm, hogy minden rendben van-e.

Scourge lépett egyet előre, vállon ragadta, és oldalra lökte Sechelt, majd haragosan ráförmedt a fényalakra:

– Hogy merészelsz megsérteni azzal, hogy idekint várakoztatsz az esőben, mint valami koldust? Vendég vagyok! Maga Darth Nyriiss hívott ide!

Murtog kurta gúnykacajt hallatott.

– Ez a kijelentés talán nem pontosan fedi a valóságot – válaszolta vigyorogva, azzal megszakította az adást.

Scourge megfordult, és meglátta Sechelt, aki tőle nem messze, reszketve lapult a falhoz.

– Sajnálom, Nagyuram! – mondta rekedtes hangon. – Murtog eléggé paranoiás lett, amióta...

– Hogy értette azt, hogy nem fedi a valóságot? – vágott közbe Scourge. – Darth Nyriiss hívott ide, vagy nem?

– Igen. Hát persze, hogy ő... bizonyos értelemben...

Scourge a férfi felé nyújtotta a kezét, és megidézte magában az Erőt. A szolga mindkét kezével a torkához kapott, és fuldokolni kezdett, közben a levegőbe emelkedett, mintha egy láthatatlan kéz ragadta volna meg.

– Most pedig elmondod, hogy mi folyik itt – mondta Scourge tökéletesen érzelmentes hangon. – Mindent elmondasz, vagy meghalsz. Megértetted?

Sechel megpróbált beszélni, de csak krárogni és hörögni tudott, így aztán kétségbeesetten bólogatott. Scourge beérte ennyivel, és elengedte. Sechel hirtelen egy teljes méternyit zuhant, majd elterült a kövezeten, és fájdalmában hangosan nyögdécselve feltérdelt.

– Nem Darth Nyriiss ötlete volt, hogy idehívjon téged – magyarázta a fuldoklástól reszelős hangon. – A második orgyilkos merényletet követően a Császár felvetette, hogy talán az Úrnő háznépéből is érintett valaki. Azt javasolta neki, hogy vonjon be egy kívülállót.

Hirtelen minden értelmet nyert. Az uralkodó akarata előtt mindenki meghajolt. A „javaslatát” gyakorlatilag parancsnak kellett venni. Scourge most már tudta, hogy

Nyriiss azért hívta őt ide, mert nem volt más választása. Mindeddig azt hitte, hogy díszvendégként fogják kezelni, de valójában nem számíthatott másra, mint hogy betolakodónak tekintik. A pusztja jelenléte sértette az Úrnő hűséges híveit, és mindenkit arra emlékeztetett, hogy a Császár nézete szerint Nyriiss nem képes egyedül elbánni az orgyilkosokkal. Ezek után nem csodálkozott azon, hogy olyan szegényes fogadtatásban részesült, sem pedig azon, hogy Nyriiss testőrségének parancsnoka annyira ellenségesen bánt vele.

Scourge rájött, hogy rendkívül kényes helyzetbe került. Joggal számíthatott arra, hogy a merényletsorozat kitervelői után folytatott nyomozása alatt mindenhol ellenállásba és gyanakvásba fog ütközni. Minden hibát, még azokat is, amelyeket nem követ el, őrá fognak kenni. Egyetlen rossz lépés véget vethet a pályafutásának vagy akár az életének is.

Még akkor is ezeket az új felismeréseit emésztette, amikor meghallotta, hogy egy sikló közeledik felé a vihartól dúlt égbolton. A teljesen hétköznapi hang ártalmatlannak tűnt, de az érzékei valamiért riadófokozatba kapcsolak. A szíve hevesen vert, a légzése felgyorsult. A vérébe tóduló adrenalintól az állnyúlványai rángatóztak, az izmai megfeszültek.

Kezébe vette a fénykardját, és felnézett az égre. A lába előtt görnyedező Sechel felkiáltott, és eltakarta fejét a kezével, mert azt hitte, a Nagyúr neki szánja az energia-pengét. Scourge azonban nem törődött a hitvány alakkal.

A vihar miatti sötétségben éppen csak meglátta a sikló körvonalait, de azt megtudta állapítani, hogy egyenesen felé tart. Az erőn keresztül megszondázta a járművet és az utasait. Nyomban feltámadt benne a harag, mert a gyanúja beigazolódott: akárhik ülték abban a gépben, azért jöttek, hogy végezzenek vele.

Ez az egész, attól a pillanattól kezdve, hogy Scourge felfigyelt a siklóra, addig a pillanatig, amíg meggyőződött az idegenek ellenséges szándékairól, kevesebb mint két másodpercet vett igénybe. De ennyi idő is elég volt a támadóknak ahhoz, hogy megközelítsék, és lecsapjanak rá.

Sugárnyalábok száguldottak felé, mire ő gyorsan félreszökkent. A kavicsra érkezve gurult egyet, majd azonnal felpattant, éppen idejében ahhoz, hogy kitérjen a második sorozat elől. Az Erőtől kölcsönzött, szemképráztató gyorsasággal átrohant az udvaron, közben minden lépésénél lövedékek csapódtak a talajba, alig egy-másfél méterrel a háta mögött. Egy utolsó, elnyújtott ugrással bevetődött a Császár szobra mögé, és gondolatban felmérte a helyzetet.

A sikló minden jel szerint automata célzórendszerrel felszerelt, sorozatlövő sugárve-tőt hordozott, máskülönben a lövések nem követhették volna ilyen pontosan. Márpedig egy effajta fegyver elől még egy Sith Nagyúr sem térhetett ki az örökkévalóságig. Meg kellett bénítania a járművet.

A sikló elkanyarodott tőle, majd jobb fordulót kezdett a következő rácsapáshoz.

Mielőtt azonban befejezte volna, Scourge kilépett a szobor mögül, és felhajította a fénykardját. A vörös penge forogva száguldott a sötét égbolt felé, kezdetben tágas, de egyre szűkülő ív mentén. Lenyírta a sikló farát, aztán a röppályáján végigrepülve visszatért Scourge felnyújtott kezébe.

A légi jármű hajtóművének bűgása fejhangú visítássá változott. A tatjából sűrű, fekete füst tört elő, amelyet éppen csak látni lehetett a sötét égbolttal a háttérben. A sikló dülöngélt és bukdácsolt, gyors ütemben veszített magasságából, de az utasai ismét tüzet nyitottak.

Scourge visszaugrott a Császár szobra mögé, és szilárdan nekivetette hátát a talpzatnak, közben újabb töltetek záporoztak rá. A következő másodpercben a sikló elhúzott felette, immáron olyan alacsonyan, hogy gyakorlatilag lefejezte a műalkotást, amely mellett fedezéket keresett.

A súlyos kődarab egyenesen felé zuhant, így félre kellett ugrania előle, máskülönben agyonütötte volna. Ezzel egy időben meglátta, hogy a sikló a talajba vágódik. A vészhelyzeti lebegtetőrendszer elnyelte az ütés erejét, és megmentette a járművet attól, hogy darabokra zúzódjon, de a sérült hátsó hajtómű darabjai így is szerteszét repültek.

Scourge fénykardját a feje fölé lendítve rohant a lezuhant jármű felé. A roncsból két utas kászálódott ki. A kényszerleszállás alaposan megrázta őket, de sértetlenek maradtak. A Nagyúr éppen csak egy kicsit lepődött meg, amikor felismerte a vörös ruhás zsoldosokat, akikkel az úrkikötő mellett találkozott.

2. fejezet

Coruscant

2.1. Galaktikus Piac

A coruscanti Galaktikus Piacon ugyanolyan sokan nyüzsögtek, mint mindig, de senki sem vette észre Revant, mialatt átvágott a tömegen. Majdnem két év telt el azóta, hogy kikiáltották a Galaxis megmentőjének. Jóllehet a Szenátus megadta neki a legmagasabb kitüntetést, a Dicsőség Keresztjét, és az átadó ünnepségét élőben közvetítette az egész HoloHálózat, továbbá sokan ismerték a nevét, hétköznapi és eléggé jellegtelen vonásai hamar eltűntek a polgárok emlékezetéből. Az ünnepséget követően visszavonult hős lett belőle. Tudatosan kerülte a nyilvános fellépéseket, és mindenkit visszautasított, aki interjút kért tőle. Leborotválta a szakállát, és ritkán viselte Jedi-köpenyét, aminek köszönhetően ritkán fordult elő, hogy felismerték az utcán.

A névtelenség és ismeretlenség tökéletesen megfelelt neki. Többek között ezért telepedett le a Coruscanton. A bolygót egymilliárd teremtmény lakta, és ő könnyűszerrel beleolvadt a sokaságba. Ez még könnyebben ment itt, a Galaktikus Piacon, a Köztársaság központjának legtarkább, legzavarosabb negyedében. Gyakorlatilag valamennyi ismert fej kereskedői és boltosai gyűltek össze itt, hogy a legkülönbébb színű, formájú és méretű árucikkek millióit kínálják. Vörös bőrű togrutatiak vegyültek kék bőrű twi'lekkkel, alacsony sullustiak alkudoztak hatalmasról hízott huttokkal, halszerű mon calamarik osztották meg az utcákat ragadozó macskákra emlékeztető catharokkal. Ebben a színes, zűrzavaros és érdekes sokaságban senki sem szentelte a figyelmét egyetlen, magányos embernek és az ő asztrodroidjának.

Sajnálatos módon a figyelem hiánya azt is jelentette, hogy a Revan mögött guruló T3-M4-et szinte minden pillanatban oldalba vágták, megrúgták vagy éppen átestek rajta. A droid sértett és dühös dudálások és füttyök folyamatos áradatával fejezte ki a nemtetszését.

Néhány perccel később valóban megérkeztek az úti céljukhoz. A Dealer's Den nevezetű, kisebbfajta kocsma a Galaktikus Piac egyik eldugott részén működött, italokkal,

táncosokkal és szerencsejátékkal várta a vendégeit. Ezt a szórakozóhelyet főleg a coruscanti társadalom csőcseléke látogatta: feketepiaci ügyeskedők, csempészek, rablók, fejjavadászok és drogkereskedők. Ennek eredményeként a vendégkör csupa gyanús alakból állt, elsősorban rossz hírű fajok egyedeiből. Az asztalok körül főleg rodiaiak, chevinek és kubazok üldögéltek. Alig maroknyi ember akadt a söntésben, köztük az a férfi, akit Revan keresett: Canderous Ordo.

A mandalori magányosan ült az egyik sarokasztalnál, szokásához híven a hátát a falnak vetve. A megszokott ruházatát viselte, homokszínű nadrágot és ujjatlan, fekete pólót, amely szabadon hagyta vaskos izmokkal teli karját, és látni engedte a bal vállára tetovált kláncímert. A fejét majdnem teljesen kopaszra borotválta, csak a tetején húzódott végig egy rövidre nyírt sáv, és ez a hajviselet még jobban kihangsúlyozta erős, szögletes állkapcsát, valamint darabos, erőszakos arcvonásait. Minden ízében szabadúszó zsoldosnak látszott, bár Revan tudta róla, hogy nem vállalt munkát, mióta két évvel ezelőtt együttes erővel legyőzték Darth Malakot.

2.2. Hallion

A Hallion, ez a kicsi és jelentéktelen bolygó a Magtól¹ messze, a főbb hiperutaktól távol keringett, tucatnyi másik világ között, amelyek szintén a Birodalom fennhatósága alá tartoztak. Egyetlen említésre méltó vonása akadt, hogy hét apró, természetes égitest vette körül, amelyek olyan kicsik voltak, hogy alig minősültek holdnak. Ezen az estén négy hold kitelve ragyogott az égen, és együttes fényük elég világosságot adott ahhoz, hogy Scourge éjjellátó készülék nélkül is tisztán lássa az Uxiol Droidgyár részleteit.

– A tervrajzodon nyoma sincs védőkerítésnek – suttogta ingerülten. Ő és Sechel egy kisebbfajta, ritkás ligetben hasaltak egy mező szélén, körülbelül húsz méterre a telep határától.

– Talán nemrégiben építették – felelte szintén fojtott hangon a tanácsadó. – De nem lesz vele gondunk. Ha átjutsz a másik oldalára, egyszerűen kinyitod nekem a kaput, és beengedsz.

Scourge már valamivel korábban felfigyelt arra, hogy Sechel jelentősen megváltozott a küldetés alatt. Mintha kicserélték volna. Az alázatos talpnyaló, aki a Dromund Kaas úrkikötőjében üdvözölte őt, nyomtalanul eltűnt, a helyére egy intelligens és magabiztos teremtmény került. A fickó nyilván csalinak szánta azt a képet, amit akkor mutatott magáról, azzal a személyiséggel takarta el a valódi természetét az idegenek elől. Bár valószínűnek tűnt, hogy nem sok hasznát lehet venni egy fegyveres összecsapásban, Scourge kezdte megérteni, hogy Sechel hogyan kapaszkodott fel, és szerzett magas rangot Nyriiss palotájában. Az Erőt ugyan alig érzékelte, de ezért bőven kárpótolták a mentális képességei.

---

¹ A Galaxis középpontja körül elhelyezkedő csillagrendszerek.

– Ha van néhány automata fegyver a tetőn, meghalunk, mielőtt akárcsak megközelelhetnénk a szervizfolyosót – morogta Scourge.

– Ez gyártelep, és nem erőd — biztosította Sechel. – A védelmi rendszerek java része közönséges riasztó. És azokat én képes vagyok hatástalanítani. A legrosszabb, amivel meg kell birkóznod néhány szanaszét kószáló őrdroid.

– Járőrdrónok vagy rohamdroidok?

– Járőrdrónok. Az Uxiol nem gyárt rohamdroidokat. Túl költséges lenne egy ilyen kis vállalatnak – felelte Sechel, és rövid hallgatás után hozzátette: – Mindig ilyen ideges vagy munka közben?

– Csak a bolondok rohannak előre úgy, hogy nem tudják, mi vár rájuk! – morogta a fogait csikorgatva Scourge.

Nem csupán a fickó szemtelensége idegesítette: a kérdés érzékeny pontján találta el. Ebben a küldetésben volt valami, amitől rossz érzései támadtak. Részben azért, mert társat kényszerítetek rá; általában egyedül dolgozott. De nem csupán a mellette kuporgó Sith jelenléte miatt érezte rosszul magát. Az okot nem tudta meghatározni, de biztosan tudta, hogy valami nincs rendben. Ettől az érzéstől elbizonytalanodott, és a szokásosnál is óvatosabb lett.

– Biztos vagy abban, hogy a nyitókód működni fog? Nem fognak megszólalni a riasztók? – kérdezte suttogva, mialatt megpróbálta sorra venni mindazt, amiből baj származhatott. – Egy-két járőrdrónnal könnyen elbánok, de ha tucatjával támadnak ránk, forró lesz a helyzet.

– A kóddal minden rendben lesz – ígérte Sechel. – Hidd el, ez egy egyszerű munka.

Scourge kénytelen-kelletlen igazat adott a tanácsadónak. Valóban, a feladat egyszerűnek ígérkezett, és ő bevallotta magának, hogy valószínűleg nem ez a küldetés a probléma.

– Ha biztosra veszed a dolgokat, a legjobb úton jársz ahhoz, hogy megölesd magad – mondta végül, hogy megindokolja a viselkedését, de közben elszántan küzdött, hogy kisöpörje a tudatából az agya legmélyebb zugaiból előkúszó kételyeit.

Lassan, nesztelenül talpra állt, még egyszer, utoljára ellenőrizte a felszerelését és a páncélzatát, majd a szeme elé húzta az éjjellátó készüléket. Innentől kezdve a zöld szín különféle árnyalataiban látott mindent, amitől az egész világ kísérteties külsőt kapott, de ami a legfontosabb, a berendezés a tízszeresére erősítette a holdak fényét. Végezetül a kezébe vette a fénykardját, de egyelőre nem kapcsolta be.

A tervrajz szerint nem kellett számítania kamerákra. De annak az átkozott kerítésnek sem lett volna szabad ott lennie.

– A kapunál találkozunk – szólt le a mellette hasaló Sechelnek, azzal a nyugtázást meg sem várva, a három méter magas kerítés felé lódult. Tucatnyi futó lépés megtételével jelentősen felgyorsított, majd a levegőbe szökkent, a köpenye hullámozva csapkodott mögötte. Alig néhány centiméterrel suhant át a kerítés felett, elég közel ahhoz, hogy a

vezetékekben keringő, halálos áram bizsergő, kissé csípős érzést ébresszen a talpában.

A röppálya csúcsára érve a másodperc törtreszéig mozdulatlanul lebegett, aztán a gravitáció megragadta, és lehúzta a talajra. A leérkezés pillanatában mélyen leguggolt, és szabad bal kezét is lecsapta, hogy tompítsa az ütközés erejét.

A fejét gyorsan jobbra-balra fordítva körülnézett, hogy kiderítse, váratlan megérkezése okozott-e valamilyen reakciót. A belépőjére szerencsére nem figyelt fel senki és semmi.

Jócskán előregörnyedve, a térdét berogyasztva futott a kerítés mentén a kapu felé. A közelébe érve meglátta, hogy egy droid őrködik a bejáratnál.

A kúp formájú test magassága valamivel meghaladta az egy métert, a szélessége az alapjánál körülbelül fél méter lehetett. Derékmagasságban lebegett a talaj felett, három hosszú, vékony fémlába szabadon lengedezett alatta, mindegyik egy-egy háromujjú fogókarban végződött. A törzsét a felső harmadánál fényfüzér futotta körül, az apró lámpák meghatározhatatlan ritmusban, gyakorlatilag összevissza villogtak. Scourge az éjjellátó készülék miatt különböző árnyalatú zöldnek látta valamennyit, de azt tisztán felismerte, hogy a droid törzse két színben pompázik – valószínűleg szürkében és narancssárgában, vagyis az Uxiol Droidgyár vállalati színeiben.

Semmi kétség, egyetlen járőrdrón őrizte a bejáratot, pontosan úgy, ahogyan Sechel megjósolta. A rohamdroidok sokkal nagyobbak voltak, legalább kétszer ekkorák, és rendszerint két lábon járó egységnek tervezték őket. Vastag, erős páncélburkolat védte a testüket, és általában nehéz sugárfegyvereket hordoztak a külsejükön.

A járőrdrón a kapura fordította a szenzorait, és nem a másik irányból közelítő Sith-harcosra. Amikor Scourge tíz méterre járt tőle, aktiválta a fénykardját, és egy gyors csuklómozdulattal elhajította. A forgó penge könnyűszerrel áthatolt a droid burkolatán, kettéhasította a belső egységeit, majd a röppályáját folytatva visszatért Scourge kezébe.

A lebegtető rendszere működésképtelenné vált, így a drón a földre pottyant. Két lába a kúp formájú test alá szorult, a harmadik kissé rézsútosan meredt felfelé és oldalra, a zuhanástól megbénulva. A fényfüzér eszeveszetten villogott, annak jeleként, hogy a vezérlőrendszer nem tudta feldolgozni a végzetes sérülést. Azért a drónnak még így is sikerült tennie egy esetlen félfordulatot, hogy szembenézzen a támadójával. Az oldalán felnyílt egy lemezdarab, és Scourge – mialatt közelebb ugrott, hogy bevigye az utolsó csapást – megpillantotta egy kisméretű, belső sugárvető kerek csötorkolatát.

A drón tüzelt, de a célzórendszere már nem működött, így a lövedék messze elkerülte a célpontot. Mielőtt ismét lőhetett volna, Scourge odaért hozzá. Keményen belerúgott a fémtestbe, és miután az tehetetlenül odébb gurult, két gyors csapással befejezte a munkát – a villogó fényfüzér elsötétült.

Scourge hevesen zihált az erőkifejtéstől. Valahányszor droidokkal harcolt, a sötét oldal energiái éppen csak csordogáltak bele, nem tapasztalta meg azt a mámorító áradatot, amely akkor söpört végig rajta, amikor hús-vér ellenfelekkel küzdött. Ám így is

adrenalin tódult a vérébe, és az egész testében szétterjedve elmosta a küldetés miatti rossz érzéseit.

Az őrszem kiiktatása után minden figyelmét a kapu mellé szerelt nyitópanelre irányíthatta, bár a fénykardját nem akasztotta az övére, hátha történik valami. Szerencsére egy szabvány berendezéssel került szembe, így néhány gyors gombnyomással kikapcsolta az áramot a kerítésből, illetve kinyitotta a kaput. Sechel már a másik oldalon várakozott.

A tanácsadó, mialatt belépett a telep területére, lenézett a megsemmisült drónra, aztán elégedett pillantást vetett a Nagyúrra, mellyel azt üzenté: látod, én megmondtam! Scourge nem törődött a szolgálával, sarkon fordult, és futva indult a behatolásra kiszemelt bejárat felé. Sechel néhány méterrel lemaradva követte. A kisebbfajta szolgálati bejáratot vastag páncéllemez zárta le Scourge úgy sejtette, hogy sok időbe telne, mire a fénykardjával tikkora nyílást vágna bele, amekkorán átfér – és forrón remélte, hogy erre nem lesz szükség.

Sechel a falra szerelt nyitópanelhez lépett, és begépett egy hosszú számsort. Scourge ezalatt éberén figyelt mindenfelé, hátha további járórdrónok bukkannak fel. Néhány feszült pillanat elteltével a nyitópanel halkán sípolt, és a páncéllemez oldalra mozdulva besiklott a falba.

3. fejezet

Feladatok

3.1. Feladatok összegyűjtve

3.1.1. Hivatkozások, lista, matematikai képlet

Az 1.1. ábrán látható város a *Star Wars: The Old Republic* online játék egyik bejárható helyszíneként szolgál.

A játékon belül található játékos által kiválasztható néhány karakterosztály felépítése:

1. Sith

a) Sith Warrior

α) Sith Juggernaut

β) Sith Marauder

b) Sith Inquisitor

α) Sith Sorcerer

β) Sith Assassin

2. Jedi

a) Jedi Knight

α) Jedi Sentinel

β) Jedi Guardian

b) Jedi Consular

α) Jedi Sage

β) Jedi Shadow

$$g: \mathbb{R} \setminus \left\{ \frac{k\pi}{2} : k \in \mathbb{Z} \right\} \rightarrow \mathbb{R}, \quad g(x) := \begin{cases} \frac{\arctg^2(x+\pi)}{\sin(2x)}, & \text{ha } x \geq \frac{2}{3}, \\ \cos^4(5x), & \text{különben.} \end{cases} \quad (3.1)$$

A (3.1) képletre való hivatkozás.

Lásd a 2. fejezetet (a 11. oldalon).

3.1.2. Programkód és definíció

3.1. kód. PHP user manager kód

```

1 <?php
2 function IsUserLoggedIn() {
3     return $_SESSION != null && array_key_exists(
4         ↪ 'uid', $_SESSION) && is_numeric(
5         ↪ $_SESSION['uid']);
6 }
7
8 // Kijelentkezés
9 function UserLogout() {
10     session_unset();
11     session_destroy();
12     header('Location: index.php');
13 }
14
15 // Bejelentkezés
16 function UserLogin($email, $password) {
17     $query = "SELECT id, username, email, bio,
18         ↪ permission FROM users WHERE email = :
19         ↪ email AND password = :password";
20
21     $params = [
22         'email' => $email,
23         'password' => sha1($password)
24     ];
25
26     require_once DATABASE_CONTROLLER;
27     $record = getRecord($query, $params);
28     if(!empty($record)) {
29         $_SESSION['uid'] = $record['id'];
30         $_SESSION['uname'] = $record['username']
31             ↪ '];
32         $_SESSION['email'] = $record['email'];
33         $_SESSION['bio'] = $record['bio'];
34         $_SESSION['permission'] = $record['
35             ↪ permission'];
36         header('Location: index.php');
37     }

```

```

31         return false;
32     }
33
34     // Regisztráció
35     function UserRegister($email, $password, $uname) {
36         $query = "SELECT id FROM users email = :email"
37             ↪ ;
38
39         $params = [ ':email' => $email ];
40
41         require_once DATABASE_CONTROLLER;
42         $record = getRecord($query, $params);
43         if(empty($record)) {
44             $query = "INSERT INTO users (username,
45                 ↪ email, password) VALUES (:
46                 ↪ username, :email, :password)";
47             $params = [
48                 ':username' => $uname,
49                 ':email' => $email,
50                 ':password' => sha1($password)
51             ];
52             if(executeDML($query, $params))
53                 header('Location: index.php?P=
54                     ↪ login');
55         }
56         return false;
57     }
58 }
59 ?>

```

Lásd a 3.1. kódban

3.1. Definíció (Sith). A Sith vagy Sith Aranyvérű, esetleg Vörös Sith egy ember-szerű értelmes faj volt. Más fajoktól vörös bőre, csontos homlokzata és arcnyúlványai különböztették meg. A faj természetes módon vonzódott az Erő sötét oldalához.

A 3.1. bizonyítása. A sithek eredetileg a Korriban bolygón volt őshonosak, ám később a Ziost jégvilágára települtek át. □

Összegzés

A Sötét Tanácsot újjá kellett építeni. Scourge biztosan tudta, hogy az első években kemény belharcok fognak dúlni, és elég nagy lesz a felfordulás, mialatt az új tagok megvívják egymással a Császár kegyeiért. Az uralkodó pedig éberrel figyeli majd a tanácsosok tetteit, amíg az ármánykodás és a cselszövések visszatérnek a megszokott, elvárható szintre. [4]

Évtizedek fognak eltelni, talán még több idő, mire a Császár újra előveszi a Köztársaság megtámadásának tervét. Addig sok minden történhet. Revan beszélt egy másik bajnokról, aki a jövőben fog felemelkedni – Scourge látta ezt a harcost az utolsó látomásában. Megfogadta magának, hogy az örök élet áldásától kísérve hűségesen fogja szolgálni a Császárt, és türelmesen vár, amíg az a bajnok előbukkan az idő ködéből.

És mialatt szolgál, tanulmányozni fogja a Császárt. Mindent megtanul róla. Kiismeri az erősségeit és a gyenge pontjait, hogy amikor eljön a perc, segíthessen a Revan által megjósolt bajnoknak egyszer s mindenkorra megsemmisíteni az uralkodót.

Irodalomjegyzék

- [1] JEFFREY BROWN: *Star Wars: Jedi akadémia*, Kolibri Gyerekkönyvkiadó, Budapest, 2016.
- [2] PAUL S. KEMP: *Star Wars: The Old Republic - Árulás*, Szukits Kiadó, Szeged, 2012.
- [3] JOHN JACKSON MILLER: *Star Wars: Az elveszett Sith törzs*, Szukits Kiadó, Szeged, 2015.
- [4] DREW KARPYSHYN: *Star Wars: The Old Republic - Revan*, Szukits Kiadó, Szeged, 2012.

Nyilatkozat

Alulírott *Krigovszki Bálint*, büntetőjogi felelősségem tudatában kijelentem, hogy az általam benyújtott, *Beadandó feladat* című szakdolgozat önálló szellemi termékem. Amennyiben mások munkáját felhasználtam, azokra megfelelően hivatkozom, beleértve a nyomtatott és az internetes forrásokat is.

Aláírással igazolom, hogy az elektronikusan feltöltött és a papíralapú szakdolgozatom formai és tartalmi szempontból mindenben megegyezik.

Eger, 2022. december 4.

Krigovszki Bálint

aláírás